

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010178
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3718010178.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému Y. H., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom obec F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 30. marca 2021, prejednal sťažnosť odsúdeného Y. H. proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1Nt/15/2018, zo dňa 14. septembra 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.10.2016, č. k. 1T/49/2014-319 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 7.2.2017, č. k. 1T/49/2014-327 a v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.3.2018, č. k. 23To/40/2017-378, právoplatným dňa 13.3.2018 bol Y. H. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedeným rozsudkom bol odsúdený uznaný vinným v bode 2/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v prípade ktorého bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Odsúdený v tejto prejednávanej veci podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 1T/49/2014.

O uvedenom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania bolo rozhodnuté napadnutým uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1Nt/15/2018, zo dňa 14. septembra 2020 tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. sa zamietá návrh odsúdeného Y. H. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/49/2014, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Obhajoba v dôvodoch sťažnosti uviedla nasledovné:

„Sťažnosťou napadnutým uznesením súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh mňa odsúdeného Y. H., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom I. F., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom o povolenie obnovy konania spis. zn.: 1T/49/2014, Okresného súdu Považská Bystrica, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Výrok uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-47 zo dňa 14.09.2020, ktorým súd zamietol môj návrh na povolenie obnovy konania skončeného právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-319 zo dňa 17.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13.03.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-327 zo dňa 07.02.2017 a v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne pod spis. zn.: 23To/40/2017-378 zo dňa 13.03.2018 je nesprávny (§ 189 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku).

Ja odsúdený Y. H. som na Okresný súd Považská Bystrica zaslal svoj návrh na obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku, zo dňa 09.05.2018, vo veci vedenej na súde pod spis. zn.: 1T/49/2014, pričom som v návrhu uviedol, že dôkazy a skutočnosti prednesiem na verejnom zasadnutí. Zároveň som požiadal v zmysle § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku o ustanovenie obhajcu. Opatrením Okresného súdu Považská, Bystrica pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-8 zo dňa 27.06.2018 mi bola ustanovená obhajkyňa R. L. Y.. Prostredníctvom svojej obhajkyne som doplnil a odôvodnil svoj návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 09.05.2018 podaním zo dňa 15.11.2018. V doplnení a odôvodnení návrhu na povolenie obnovy konania som sa detailne vyjadril ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014 zarážajúce a to nielen z môjho pohľadu, no i z pohľadu Krajského súdu v Trenčíne, ktorý rozhodoval o mojom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, spis. zn.: 1T/49/2014-217 zo dňa 20.10.2014 a ktorý svojím uznesením pod spis. zn.: 23To/27/2015-241 zo dňa 07.05.2015 odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v plnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom presne uviedol, aké ďalšie dôkazy mnou už viackrát v konaní navrhnuté a okresným súdom napriek tomu nevykonané, majú byť vykonané a má byť nimi dokazovanie doplnené. Členovia senátu Krajského súdu v Trenčíne, ktorí rozhodovali o mojom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-217 zo dňa 20.10.2014, rovnako ako i prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o mojom odvolaní uviedli, že kým ja som po celý čas trestného konania hovoril o skutku rovnako, poškodení T. M. a E. F. svoje tvrdenia časom menili, sudcovia i prokurátorka nechápali, prečo nebolo v konaní pred OČTK ani v konaní pred súdom vyhovené mojím návrhom na doplnenie dokazovania, prečo neboli rozpory v mojich tvrdeniach a tvrdeniach poškodených odstránené našou konfrontáciou, prečo nebol vypočutý svedok H. S. atď. Prokurátorka navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť v celom rozsahu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie za účelom vykonania dôkazov a krajský súd hneď jednohlasne rozhodol, v súlade s jej návrhom. Žiaľ okresný súd doplnil dokazovanie len preto, aby vyhovel krajskému súdu, avšak bez toho, aby prehodnotil vec. Naďalej veril poškodeným, ktorým veril od začiatku a ktorí preukázateľne klamali. V ich tvrdeniach bolo vždy množstvo nepravdepodobností až nemožností (miesto a čas kedy sa mal vraj skutok stať a neexistencia jediného svedka; skutočnosť, že práve v tú chvíľu, kedy sa vraj podľa nich skutok stal, mali pri sebe tak vysoké finančné obnosy; podanie trestného oznámenia s trojmesačným časovým odstupom; ich tvrdenia o tom, že ma vôbec nepoznali atď.), s ktorými sa súd vôbec nevysporiadal. Namiesto toho len nekriticky považoval ich vyjadrenia a tvrdenia, ktoré časom menili, za jediné pravdivé, napriek tomu, že nemali a OČTK a súdu v priebehu trestného konania nepredložili jediný dôkaz svojich tvrdení. A hoci ja som svoje tvrdenia nikdy nezmenil a na ich odporu predkladal dôkazy, ťahal som počas celého trestného konania za kratší koniec a to z dôvodu mojej minulosti. Nemal som čistý register trestov a poškodení áno. Je však možné ma len preto hneď považovať za vinného a odsúdiť ma iba na základe tvrdení dvoch maloletých chlapcov, bez čo i len jediného priameho dôkazu?

Ako som to i v doplnení a odôvodnení návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 15.11.2018 uviedol, hneď na začiatku trestného konania som sa priznal k tomu, že som po požiadaní ma zo strany T. M. a E. F. o zadováženie im súčiastok na bicykel, od týchto vylákal zálohu spolu vo výške 190 €, súčiastky im nezadovážil a peniaze nevrátil, čo ma mrzí a za čo som samozrejme ochotný niesť zodpovednosť a odpykať si trest, no nedopustil som sa voči poškodeným zločinu lúpeže, nepoužil voči nim hrozbu bezprostredného násillia, nepoužil zbraň.

Všetko, čo vytykáam konaniu a rozhodnutiu, ktorým ma súd odsúdil za to, čoho som sa nedopustil, na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov nepodmienečne, som rozpísal na 11-tich stranách doplnenia a odôvodnenia návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 15.11.2018, s ktorým podaním je dôležité, aby sa odvolací súd v konaní o mojej sťažnosti detailne oboznámil. Uviedol som v ňom aké nové dôkazy žiadam v obnovenom konaní vykonať, pričom išlo o dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine,

resp. nevine mňa odsúdeného. Uviedol som, že výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a prichádzajúcich a odchádzajúcich SMS správ z môjho mobilu za obdobie máj až august 2013 preukáže nepravdu tvrdenú T. M., že nemal na mňa číslo na mobil a nekontaktoval ma. Konfrontácia medzi mnou a Y. M., konfrontácia medzi H. S. a E. F. výpoveď svedka C. C., výpoveď svedka R. H. a jeho konfrontácia s T. M., nový značkový posudok na T. M., E. F. ako i znalecký posudok vypracovaný na posúdenie mojej osoby, či mám alebo nemám tendenciu klamať a opisovať udalostí v rozpore so skutočnosťou, a to iným znalcom ako v prvostupňovom konaní, preukážu pravdivosť mnou tvrdným skutočnosťami.

V zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Okresný súd môj návrh na povolenie obnovy konania pod spis. zn.: 1T/48/2014 prvýkrát zamietol uznesením pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-21 zo dňa 13.03.2019 v'raj z toho dôvodu, že v mojom návrhu neuvádzam také skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi privodiť iné rozhodnutie vo veci. Súd sa v tejto veci jednoznačne mylil, a preto som proti jeho uzneseniu podal sťažnosť na verejnom zasadnutí dňa 13.03.2019, ktorú som následne odôvodnil prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne R.. L. Y. podaním zo dňa 10.04.2019.

V odôvodnení svojej sťažnosti zo dňa 10.04.2019 som uviedol, že každý z dôkazov, ktoré som v obnovenom konaní navrhol vykonať, je dôkazom súdu skôr neznámym, ktorý by mohol sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine resp. nevine mňa odsúdeného vo vzťahu k zločinu lúpeže. Vždy som tvrdil a tvrdím, že som sa zločinu lúpeže nedopustil. A viem to dokázať. Pokiaľ dôjde k povoleniu obnovy konania a v obnovenom konaní budú vykonané mnou navrhnuté dôkazy, dôjde k náležitému objasneniu veci, odstránia sa dodnes existujúce rozpory, zmení sa skutkový stav, z ktorého bude súd pri svojom rozhodovaní vychádzať, dôjde k spochybneniu výpovedí T. M. a E. F.. Keď sa preukáže, v koľkých veciach klamali, bude spochybnená hodnovernosť všetkých ich tvrdení a vznikne pochybnosť o tom ako sa skutok naozaj stal. Jediný kto v trestnom konaní navrhoval vykonanie dôkazov a súdu dokazoval pravdivosť svojich tvrdení, som bol ja a pokiaľ sa k dôkazom na mojej strane pridajú i v obnovenom konaní vykonané dôkazy navrhnuté mnou v návrhu na povolenie obnovy konania a najmä jeho doplnení a odôvodnení zo dňa 15.11.2018, jednoznačne to odôvodní iné rozhodnutie súdu vo veci. Uviedol som tiež, že som presvedčený o tom, že vo vzťahu k zločinu lúpeže nebudem uznaný vinným.

V odôvodnení sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-21 zo dňa 13.03.2019 som poukázal i na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014, ktoré bolo skončené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica spis. zn.: 1T/49/2014-319 zo dňa 17.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13.03.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-327 zo dňa 07.02.2017 a v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne pod spis. zn.: 23To/40/2017-378 zo dňa 13.03.2018 došlo k porušeniu jednej z hlavných zásad trestného konania, ktorou je zásada prezumpcie neviny. Procesnoprávna stránka prezumpcie neviny vyjadruje určité záväzne pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania, a to obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani

skutočnosť svedčiacu v jeho prospech); nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevina (obvinenému musí byť vina preukázaná); v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo). V prípade, ak nastane taký právny stav, že pochybnosti o určitej skutkovej otázke (ktorá je pre posúdenie viny obvineného právne významnou) nemožno odstrániť (vyplniť) inými dostupnými dôkazmi, je nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obvineného.

Uviedol som i to, že už v pôvodnom konaní bola dôkazmi mnou navrhnutými a v konaní vykonanými spochybnená hodnovernosť výpovedí poškodených, ktorí nemali a nepredložili na podporu svojich tvrdení jediný priamy dôkaz. Vykonaním dôkazov obsiahnutých v návrhu na povolenie obnovy konania a jeho doplnení a odôvodnení zo dňa 15.11.2018, bude už nad všetky pochybnosti dokázané, že poškodení klamali, že skutok sa stal v skutočnosti úplne inak, ako ho oni opísali a že ja som sa žiadnej lúpeže nedopustil. Súd už bude musieť rešpektovať zásadu in dubio pro reo a nebude ma môcť odsúdiť za to, čo som neurobil.

Krajský súd v Trenčíne mi dal za pravdu a to svojím uznesením pod spis. zn.: 23Tos/50/2019-34 zo dňa 15.01.2020, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia poukázal na to, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem procesného práva, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie.

Presne o to, na čo poukázal krajský súd v mojej veci ide. Skutkové okolností, z ktorých vychádza právoplatný rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-319 zo dňa 17.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13.03.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1T/49/2014-327 zo dňa 07.02.2017 a v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne pod spis. zn.: 23To/40/2017-378 zo dňa 13.03.2018, sú jednoznačne nesprávne. Vykonaním mnou navrhnutých dôkazov v obnovenom konaní dôjde k náležitému objasneniu veci, zmení sa skutkový stav, z ktorého bude súd pri svojom rozhodovaní vychádzať, odstránia sa dodnes existujúce rozpory, dôjde k spochybneniu výpovedí T. M. a E. F.. Vykonaním dôkazov, o vykonanie ktorých žiadam, sa preukáže, v koľkých veciach poškodení klamali a to pod prísahou (dopustili sa trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy), bude spochybnená hodnovernosť všetkých ich tvrdení a vznikne pochybnosť o tom ako sa skutok naozaj stal. A verím v to, že potom už nedôjde opätovne vo vzťahu ku mne k porušeniu zásady prezumpcie neviny (in dubio pro reo).

V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Trenčíne je ďalej uvedené, že z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Krajský súd uviedol, že mojou sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné. Z jeho odôvodnenia nie zrejme, k akým konkrétnym záverom dospel okresný súd ohľadne obsahu dokazovaných skutočností, ktoré by mali vziť z vykonania mnou navrhovaných dôkazných prostriedkov. Z týchto dôvodov sú nepreskúmateľné dôvody, ktoré podľa obsahu výrokovej časti napadnutého uznesenia zrejme viedli okresný súd k záveru, že v mojom návrhu navrhované využitie dôkazných prostriedkov nemôže priniesť dôkaz (dôkazy) súdu v pôvodnom konaní neznámy, resp. že by z mnou navrhovaného využitia dôkazných prostriedkov nevziel dôkaz (dôkazy), ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o mojej vine tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že moja sťažnosť je dôvodná. Krajský súd v závere odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že po vrátení veci bude úlohou okresného súdu v zmysle vyššie uvedených právnych úvah zistiť konkrétny obsah dôkazu, ktorý má priniesť dokazovanie podľa mnou navrhovaného dokazovania, následne posúdiť, či ide o dôkaz neznámy súdu v pôvodnom konaní a v prípade pozitívnej odpovede na predchádzajúcu otázku posúdiť, či takýto dôkaz by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Okresný súd Považská Bystrica na verejnom zasadnutí dňa 14.09.2020 v zmysle obsahu odôvodnenia krajského súdu, znovu vypočul mňa i moju o obhajkyňu R. L. Y.. Obaja sme detailne, v súlade s obsahom doplnenia a odôvodnenia návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 15.11.2018, uviedli, aké dôkazy žiadame v obnovenom konaní vykonať, k čomu majú byť vypočutí, na čo majú byť zamerané nami navrhnuté konfrontácie, čo sa výpoveďami svedkov, vykonaním konfrontácií, vypracovaním znaleckých posudkov (na moju osobu i osoby poškodených), i zadovážením výpisu prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a prichádzajúcich a odchádzajúcich SMS správ z môjho mobilu za obdobie máj až august 2013, preukáže. Uviedli sme, v akom smere sa zmení skutkový stav, z ktorého bude súd pri svojom rozhodovaní vychádzať. V obnovenom konaní sme teda opätovne navrhli vyžiadanie si súdom výpisu prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a prichádzajúcich a odchádzajúcich SMS správ z môjho mobilu za obdobie máj až august 2013, vykonanie konfrontácie medzi mnou a Y. M., konfrontácie medzi H. S. a E. F., vykonanie výsluchu svedka C. C., svedka R. H. spojeného s jeho konfrontáciou s T. M., vypracovanie nových znaleckých posudkov na T. M. a E. F. ako i znaleckého posudku na posúdenie mojej osoby, či mám alebo nemám tendenciu klamať a opisovať udalosti v rozpore so skutočnosťou, pričom znalecké posudky majú byť vypracované iným znalcom ako v pôvodnom konaní. Navrhli sme ešte jeden nový dôkaz, a to výsluch svedka M. T.. Jedná sa o môjho spoluväzňa z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktorý mi prednedávnom povedal, že na pracovisku v F., kde počas výkonu trestu vykonával prácu, mu robil majstra Y. M., starší brat poškodeného T. M., ktorý keď zistil, že M. T. vykonáva trest v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, povedal mu, že v tom istom ústave vykonáva trest aj Y. H., ktorý ojedbal (obral, oklamal) jeho brata T. o peniaze. Vyslovene sa Y. M. zmienil pred M. T. o podvedení (oklamaní, obratí) jeho brata o peniaze a nie o nejakej lúpeži so zbraňou. Vykonaním vyššie uvedených mnou navrhnutých dôkazov v obnovenom konaní sa jednoznačne preukáže pravdivosť mnou tvrdeným skutočnosťami, pričom ide všetko o skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine resp. nevine mňa odsúdeného.

Napriek tomu, že okresný súd viedol verejné zasadnutie v tom smere, aby opätovne zisťoval obsah mnou navrhnutých dôkazov (pričom ich obsah bol detailne opísaný už v doplnení a odôvodnení návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 15.11.2018), znova sa v odôvodnení svojho uznesenia s konkrétnym obsahom týchto dôkazov nevysporiadal, hoci ja i moja obhajkyňa sme sa obsiahlo k ich obsahu vyjadrili. V uznesení pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-47 zo dňa 14.09.2020 okresný súd na str. 4 i uviedol, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania je povinný hodnotiť dôkazy, význam novej tvrdenej skutočnosti alebo nového navrhnutého dôkazu vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom vykonaným v pôvodnom konaní a až na základe takéhoto postupu môže dospieť k odôvodnenému záveru, či ide o také kvalifikované skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodný právoplatný rozsudok, no v skutočnosti podľa tohto nepostupoval a nerozhodol.

V závere str. 4 súdneho uznesenia sa uvádza, že vraj všetky tvrdenia, o ktoré opieram nové dôkazy a návrh na obnovu konania, som už prezentoval v pôvodnom konaní a súd sa s nimi v pôvodnom konaní i vysporiadal. Prvostupňový súd má za to, že konfrontácie, ktoré žiadam v obnovenom konaní vykonať, ani výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov a odoslaných správ za obdobie od mája do augusta 2013 nie sú spôsobilé s už vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní privodiť iné rozhodnutie vo veci. Rovnako vraj ani výpoveď svedka C. C., ktorý síce v pôvodnom konaní vypočutý nebol, avšak taktiež sa mal vyjadriť ku skutočnosti, že poškodení klamali. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie nového znaleckého dokazovania, ani tento návrh vraj neodôvodňuje povolenie obnovy konania, keďže skutočnosť, že hodnotím závery znaleckého dokazovania inak, ako boli vyhodnotené v pôvodnom konaní, nezakladá existenciu nového dôkazu s novým obsahom. Pokiaľ ide o svedka R. H., návrh na jeho vypočutie bol vraj prezentovaný mnou už v pôvodnom konaní a súd vykonanie takéhoto dôkazu odmietol, preto takýto návrh nemožno považovať za nový dôkaz. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že som vo svojom návrhu neuviedol také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania a preto môj návrh zamietol.

K vyššie uvedenému uvádzam nasledovné: Nie je pravdou, že by som všetky tvrdenia, o ktoré opieram nové dôkazy a návrh na obnovu konania, bol prezentoval v pôvodnom konaní a že by sa bol súd s nimi v pôvodnom konaní už vysporiadal. Na verejnom zasadnutí dňa 14.09.2020 som pred súdom uviedol, že dôkazy, ktoré žiadam v obnovenom konaní vykonať, som sa dozvedel neskôr, neskôr tieto aj do seba pozapadali. Dôkaz v podobe výsluchu môjho spoluväzňa M. T. bude úplne novým dôkazom, keďže o

tom, čo pred ním povedal Y. M. (brat poškodeného T. M.), som sa dozvedel, až nedávno. Pokiaľ som aj nejaké tvrdenia prezentoval už v pôvodnom konaní, je potrebné vykonať dôkazy, ktoré navrhujem vykonať a ktoré potvrdia pravdivosť týchto tvrdení a ukážu, na koho strane je pravda a kto klamal. Vykonanie výsluchu - svedkov, konfrontácii, vyhotovenie nových znaleckých posudkov iným znalcom i zadováženie výpisov prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorom a SMS správ za obdobie máj až august 2013, to všetko sú dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré sú schopné tak sami osebe, ako i v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o mojej vine. Vykonaním každého z týchto dôkazov sa preukáže to, že poškodení po celé pôvodné konanie klamali, a to napriek tomu, že boli v pozícii poškodených - svedkov pod prisahou. Dopustili sa trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy. Pokiaľ klamali v tom, čo ozrejmiť mnou navrhnuté dôkazy, bude spochybnené každé ich tvrdenie, doslova každé ich slovo. Vykonaním dôkazov mnou navrhnutých sa preukáže i to, že s nimi v uvádzaní klamstiev ťahali za jeden koniec aj otec a brat poškodeného T. M., pán Y. M. a Y. M.. Preukáže sa, že skutok sa stal diametrálne odlišne od toho, ako ho opísali poškodení, preukáže sa, že som sa nedopustil zločinu lúpeže, nepoužil voči poškodeným hrozbu bezprostredného násillia, nepoužil zbraň. Len som po tom, ako ma požiadali o zadováženie súčiastok na bicykle, od nich vylákal zálohu spolu vo výške 190 e, súčiastky im nezadovážil a peniaze im nevrátil. Ani toto mi samozrejme neslúži ku cti, no nie je to lúpež. Nie je mysliteľné, aby som za to, čoho som sa nedopustil, vykonával trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Pokiaľ by i bol mnou nejaký návrh na vykonanie dôkazu prezentovaný už v pôvodnom konaní, prípadne by sa s ním súd už i bol nejako vysporiadal, platí, že za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú nielen dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ale aj tie, ktoré v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale majú byť vykonané s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Dôvodne tvrdím, že okresný súd nepostupoval po vrátení mu veci zo strany odvolacieho súdu v súlade s úlohou, akou ho Krajský súd v Trenčíne poveril, najmä sa vo svojom uznesení pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-47 zo dňa 14.09.2020 nevysporiadal s konkrétnym obsahom mnou navrhnutých dôkazov s tým, čo konkrétne by sa vykonaním týchto dôkazov ozrejmiť aké rozpory z pôvodného konania by sa vykonaním týchto dôkazov mohli odstrániť a s posúdením toho, či ide o dôkazy neznáme súdu v pôvodnom konaní. S týmto by sa musel totiž detailne oboznámiť a k týmto skutočnostiam sa v odôvodnení svojho rozhodnutia detailne vyjadriť na to, aby mohol posúdiť, či by mnou navrhnuté dôkazy mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Okresný súd tak v odôvodnení svojho uznesenia neučinil a jeho uznesenie je preto nepreskúmateľné.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako odsúdený navrhujem, aby odvolací súd zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 1Nt/15/2018-47 zo dňa 14.09.2020 a aby sám vo veci rozhodol a vyhovel môjmu návrhu na povolenie obnovy konania a v súlade s ním podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil napadnutý odsudzujúci rozsudok súdu I. stupňa, ktorým bolo trestné konanie právoplatne skončené, taktiež uznesenie odvolacieho súdu a aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pretože s ohľadom na zmenu ku ktorej zrušením dôjde stratia podklad. Zároveň žiadam o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí. Na tomto verejnom zasadnutí mal možnosť odsúdený v prítomnosti aj svojej obhajkyne vyjadriť sa k svojmu návrhu a uplatniť svoje procesné práva spolu s konečným návrhom. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie sú ani vytykané chyby procesného charakteru.

Pokiaľ ide o správnosť samotného napadnutého uznesenia, podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na citované ustanovenie, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, v pôvodnom konaní než známe a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu noriem procesného práva, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr, v pôvodnom konaní, než známe. Druhým hľadiskom je to, či tieto skutočnosti alebo dôkazy same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu obnovy konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní než známe, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania alebo na osobu páchatel'a, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či správne aplikoval zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

K otázke, čo je novým dôkazom, krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 119 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia za dôkaz môže slúžiť všetko, čo sa získalo z dôkazných prostriedkov. V zmysle uvedeného teda krajský súd zdôrazňuje, že nie je možné stotožňovať obsah pojmov „dôkaz“ a „dôkazný prostriedok“.

Na základe preskúmania veci krajský súd konštatuje, že odsúdený v návrhu na obnovu konania navrhoval vykonať výsluch svedka R. H., vykonať konfrontáciu svedka H. S. s poškodenými, vykonať konfrontáciu medzi odsúdeným a Y. M., vyžiadať od príslušného operátora výpis prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, vykonať znalecké dokazovanie, týkajúce sa poškodených, pretože odsúdený vykonané znalecké dokazovanie v pôvodnom konaní považuje za neobjektívne, vypočuť svedka C. C. a vypočuť ako svedka M. T..

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd nepovažoval návrhy odsúdeného na vykonanie výsluchu svedka R. H., konfrontácie svedka H. S. s poškodenými (výslovne navrhované už v pôvodnom odvolacom konaní) a vykonanie konfrontácie medzi odsúdeným a Y. M., za nové dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Tento záver okresného súdu považuje krajský súd za správny a zákonný,

lebo výsluchy uvedených osôb boli v pôvodnom konaní vykonané (či už v prípravnom konaní - vid' aj R. H. na č. I. 113-117 pôvodného spisu alebo na hlavnom pojednávaní) a z týchto dôkazných prostriedkov vzišli dôkazy (obsah výpovedí uvedených osôb), ktoré boli súdu v pôvodnom konaní známe.

Pokiaľ odsúdený žiadal zabezpečiť výpis jeho telekomunikačnej prevádzky z obdobia máj až august 2013, odsúdenému v zmysle jeho dôkazného bremena predložiť dôkazy, preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení, nič nebránilo predložiť takýto výpis k svojmu návrhu na obnovu konania, nakoľko sa domáha zabezpečenia výpisov o jeho telekomunikačnej prevádzke. Odsúdený v prejednávanej príhode neosvedčil, že takéto údaje (s pred viac ako sedem rokov) je vôbec možné ešte získať, keďže je zákonnou povinnosťou telekomunikačných spoločností podľa smernice 2002/58/ES o ochrane súkromia v sektore elektronických komunikácií prevádzkové údaje, generované pri použití elektronických komunikačných služieb v zásade vymazať alebo anonymizovať, ak už nie sú potrebné na účely prenosu komunikácie, a to s výnimkou údajov potrebných na účely účtovania (avšak len na dobu potrebnú na účely účtovania) alebo údajov, s uchovávaním ktorých užívateľ alebo účastník súhlasil, v rozsahu a po dobu potrebnú na poskytovanie služby s pridanou hodnotou.

K návrhu vykonať nové znalecké dokazovanie z dôvodu, že odsúdený považuje znalecké dokazovanie vykonané v pôvodnom konaní za zaujaté, odsúdený nepredložil žiadne konkrétne podklady, ktoré by boli objektívne spôsobilé potvrdzovať opodstatnenosť takéhoto názoru odsúdeného. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého odsúdený nepredložil žiadne nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k dôvodným pochybnostiam o zákonnosti znaleckého dokazovania, vykonaného v pôvodnom konaní.

Krajský súd sa stotožnil aj so správnosťou názoru okresného súdu, podľa ktorého odsúdeným popisovaný obsah informácií od C. C. a M. T. by ich výsluchom nemohol priniesť nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdeným uvádzané informácie, ktoré by mali byť získané výsluchom týchto osôb, sa aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne netýkajú skutku, pre ktorý došlo v pôvodnom konaní k uznaniu viny odsúdeného. Z toho dôvodu existenciu takýchto v pôvodnom konaní neznámych informácií ani krajský súd nepovažoval za rozhodnú z hľadiska úvah, ktoré na základe dôkazov známych v pôvodnom konaní viedli súdy k záveru o vine odsúdeného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Tr. zák.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.